

Βραδύτερον εκδίδονται τὰ «φύλλα τοῦ φθινοπώρου» (1834) «οἱ ὕμνοι τοῦ λυκαυγυῶς» «αἱ ἀκτίνες καὶ αἱ σκιαί», (1840). «Ἡ παναγία τῶν Παρισίων.»

Τῷ 1832 ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἀφ' οὗ ἐπολέμησε εἰς τὰ ὁδοφράγματα πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος γίνεται θῦμα μετὰ τῶν Quinet καὶ L. Blanc τῶν συνήθων ἔργων τῶν μοναρχιῶν τῆς ἐξορίας. Εἴκοσιν ἔτη διέμεινεν ἐξόριστος ἐν Guernesev καὶ Jerney. Εἴτε ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ τῷ ποιητῇ ἐνθουσιασμοῦ εἴτε ἕνεκα τῆς ἐν πλήρει Ὀκεανῷ ἀπομονώσεως τὰ ἔργα τοῦ Οὐγὼ χρονολογούμενα ἐκ Guernesev διακρίνονται. «Αἱ σκέψεις τὰ τραγούδια τῶν ὁδῶν καὶ τῶν δασῶν. Οἱ ἄθλιοι. Αἱ παραδόσεις τῶν αἰώνων. Ὁ γελῶν ἄνθρωπος. Οἱ ἐργάται τῆς θαλάσσης ὧν τὰ πλείονα μετεφράσθησαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι προϋόντα τῆς ἐντυπώσεως τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ὀκεανοῦ κατὰφέροντος τὰ κύματα τοῦ κατὰ τῶν βράχων τῆς Guernesev.

Θὰ ἦτο ἄσκοπον ἂν ἐπεχειροῦμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ σκιαγραφίᾳ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ναπολέοντος τοῦ μικροῦ» ὁ ποιητὴς τῶν ἐλέγχων (Chatiments) ἐξήσκησε τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς δόξης τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τὸν Βολταῖρον. Ἀδύνατον ὅμως ἦναι νὰ φαντασθῇ τις καὶ τί τῷ ἐστοίχισε εἰς ἀπειλὰς, εἰς ἐξορίας, εἰς δυσμενεῖας, καὶ τέλος εἰς βολὴν πιστολίου. Πλὴν καὶ ἡ τύχη δὲν ἐφάνη ὀλιγώτερον σκληρὰ ἢ παρηγορία τοῦ ὅμως εἶναι οἱ δύο μικροὶ τοῦ ἔργου ἢ Ἰωάννα καὶ ὁ Γεώργιος δι' οὓς ὁ ποιητὴς τῶν Ἀνατολίδων ἔγραψε τὴν «τέχνην τοῦ Πάππου» ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἶναι σήμερον ἰσόβιος γερουσιαστὴς ἐκλεχθεὶς τοιοῦτος κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 20 Φεβρουαρίου 1876. Σ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωφότης: καταστροφή της—Μουσικὴ ἁρμονία διὰ μουσικοῦ κιθωτίου—Αἰολικὴ λύρα—Ὀπτικὸν τηλεφώνον—Τὰ χρώματα εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀκούονται ἀντὶ νὰ βλέπονται.

ΚΑΙ οἱ κωφοί; . . . Ἀρκεῖ νὰ συνάψωσι τὴν μεμβράναν τοῦ τηλεφώνου πρὸς σύρμα καὶ δέσωσι τὴν ἄκραν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁδόντων. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ κωφάλαοι συνάγωσι διὰ τῶν ὁδόντων τοὺς ἤχους ὅταν ἡ κωφότης τῶν δὲν προέρχεται ἐκ παραλυσίας τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου. Ὁ δυσκόλως ἀκούων ἀκοῦει εὐκολώτερον ὅταν τῷ ὁμιλῶσιν ἐντὸς χαλκίνου σκεύους ἢ ποτηρίου εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὁποίου στηρίζει τὸ οὖς ἢ τοὺς ὁδόντας. Ἡ μεταβίβασις τῶν ἤχων γίνεται πολὺ εὐκολώτερον διὰ τῶν στερεῶν σωμάτων ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

Πείραγμα εἶναι τὸ πείραμα ὅπερ ὁ ἄγγλος φυσικὸς Wheatstone ἐξέτελεσε διὰ τοῦ μικροφώνου. Κατάρθωσε νὰ διαβιβάσῃ τὸν ἤχον μουσικῆς συμφωνίας ἐκτελουμένης ἐντὸς ὑπογείου. Ἡ ἐλάτη διαβιβάζει κάλιστα τὸν ἤχον. Ὁ κ. Wheatstone κατάρθωσε τοῦτο διὰ τεσσάρων λεπτῶν στύλων ἐλάτης· ἐστήριξεν αὐ-

τοὺς τὸν μὲν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ τετραχόρδου, τὸν τρίτον ἐπὶ ζυγοῦ Βαρβίτου καὶ τὸν τέταρτον ἐπὶ γλωττίδος ὀξυαύλου. Οἱ ἤχοι διεδόθησαν λίαν διακεκριμένως μέχρι τοῦ τετάρτου πατάματος. Διὰ τοῦ τηλεφώνου Hughes ὁ ἤχος αὐξάνει ἐκπληκτικῶς· οὕτω ἀρκεῖ νὰ ἀποθέσῃ τις μικρὸν κιβώτιον μουσικῆς ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου πεταύρου ὅπως ἀκούσῃ ὁλόκληρον ἁρμονίαν.

Αἰολικὴ λύρα.

Ἵπάρχει μουσικὸν ὄργανον ἄγνωστον σχεδὸν καὶ τὸ ὅποιον ὅμως εἶναι τὰ μάλα ἄξιον προσοχῆς. Εἶναι ἡ Αἰολικὴ λύρα· εἶναι εὐκολότατον νὰ τὴν στήσῃ τις ὅπου φυσᾷ ὁ ἄνεμος διότι ὁ ἄνεμος τὴν δονεῖ. Ἀπλὴ χορδὴ τεταυμένη εἰς τὸ κάτω μέρος θύρας κακῶς κλειομένης καὶ ἐὰν ἡ ἐστία καίει ἀποδίδει ἤχους λίαν εὐχαρίστους.

Ποταὶ χορδαὶ τεταυμέναι ἐν τῷ κήπῳ ἀναδίδουσιν ἁρμονικωτάτους ἤχους ὅταν πνέῃ ὁ ἄνεμος. Ὅσοι περιπατοῦντες ἐστάθησαν πρὸ τηλεγραφικοῦ στύλου ἠδυνήθησαν νὰ ἀκούσωσι τοὺς μοναδικούς τούτους ἤχους. Ἀποτελοῦσι γλυκεῖαν τινα ἁρμονίαν ἣτις δὲν στερεῖται χάριτος (*). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτε ἀκουομένη διὰ τοῦ τηλεφώνου δέλει ἀποδίδει ἰσχυρότερος ἤχους.

Δὲν δυνάμεθα νὰ τελειώσωμεν τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο χωρὶς νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν τοῦ κ. May ἐπὶ τοῦ σεληνίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ φωτός. Ἡ ἰσχύς ὁδηγοῦ τοιοῦτου ἐκ σεληνίου δύναται καὶ νὰ δεκαπλασιασθῇ ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός ἐν ᾧ ἡ ῥάβδος τοῦ σεληνίου ἐκτίθεται. Ἐκαστον χρῶμα φωτός ἐκτυποῦται διαφοροτρόπως ἐπὶ τοῦ σεληνίου.

Ἐπομένως ἀντικαθιστῶντες εἰς τὸ ὄργανον Hughes τὴν ἐξ ἄνθρακος ῥάβδον διὰ ῥάβδου σεληνίου ἀποκτῶμεν μικροφῶνον λίαν εὐαίσθητον εἰς τὸ φῶς. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ῥάβδος φωτιζομένη πλείον ἢ ἑλαττον γίνεται ἰσχυρότερος ἢ ἀσθενέστερος ὁδηγὸς καὶ ἀποδίδει ἰσχυρότερας ἢ ἀσθενέστερας δονήσεις. Αἱ δονήσεις αὐταὶ τοῦ φωτός μεταβάλλονται εἰς δονήσεις τοῦ ἤχου.

(*) Ἀποδίδουσι τὴν ἀνακάλυψιν τῆς εἰς τὸν μοναχὸν Kirscher. Ἐαρινὴν τινα νύκτα εἶχε οὗτος τανύσει χορδὴν μετὰ δύο θυρῶν, μικρὰ πνοὴ ἀνέμου φυσήσασα ἐκ τοῦ κήπου ἐδόνησε τὴν χορδὴν, ἥδη παρήγαγε γλυκεῖαν ἁρμονίαν. Ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἐκοιμῶντο ὅτε ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐκτελῶν τὴν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν ἐνόμισεν ὅτι ἤκουεν τὸν ἤχον ὄργανου. Ἔστη ἐκπληκτος. Ὁ ἤχος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ δωματίου τοῦ πατρὸς Kirscher. Εἰσέρχεται καὶ ἐρωτᾷ ποῦ εὕρισκεται τὸ ὄργανον, ὅπερ πρὸ ὀλίγου ἤχει. Ὁ Kirscher ἀρχίζει νὰ γελᾷ. Ἡ θύρα ἐκλείσσε καὶ δὲν ἠκούσθη πλέον τι. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀποσύρεται· πλὴν μόλις εἶχε διαβῇ τὸ κατώφλιον καὶ ὁ ἤχος ἠκούσθη ἐκ δευτέρου. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον, σκέπτεται, τὸ ὄργανον εὕρισκεται ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Kirscher· μὲ ἠπάτησε. Ὁ Kirscher τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐρευνήσῃ. Καὶ ἐν ᾧ ἐξήρχετο ἀπηληπισμένος τῷ ἔδειξε τὴν Αἰολικὴν ἄρπαν ἣτις ἐγένετο ἀντικείμενον θαυμασμοῦ τῶν πατέρων.

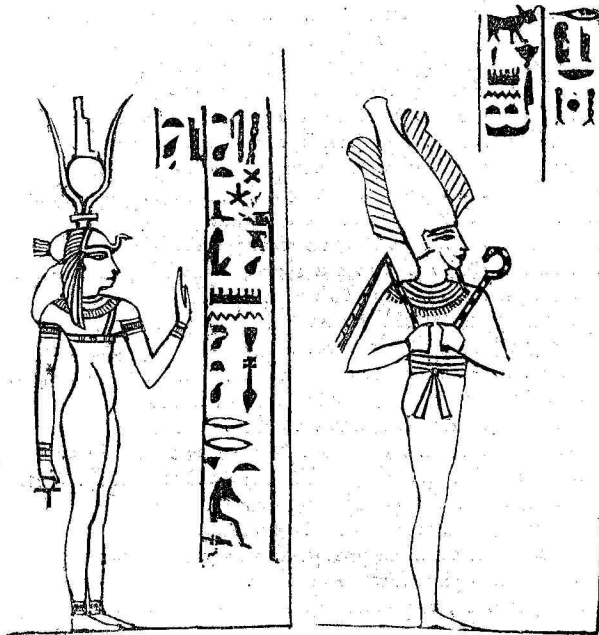
«Τὸ τηλεφῶνον οὕτω θὰ ἀκούει τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα».

Ἐκαστος ἤχος τοῦ τηλεφώνου θὰ εἶναι ἤχος χρώματος ὑφάσματος ἢ ἀνθους. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός καὶ οὕτω νὰ πραγματοποιήσῃ εὐαισθητικώτατον φωτόμετρον. Ἀνωφελές νὰ προσθέσω ὅτι ἀποκτῶμεν οὕτω καὶ μετεωρολογικὸν ὄργανον ἀκριβές διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ποιικιλίας τοῦ φωτός κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι τὰ δύο πέταυρα καὶ ἡ μικρὰ ῥάβδος τοῦ κ. Hughes ἔχουσι τὸ ἐνδιαφέρον των. Πρὸ καιροῦ ἐζήτουν μέσον πρὸς ἰσχυροποίησιν τοῦ ἤχου. Ἡ λύσις φαίνεται ἐλθοῦσα καὶ διὰ τρόπου ἀληθῶς τόσῳ στοιχειώδους ὥστε δὲν δύναται ἢ νὰ κινήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν περιέργειάν μας.

Ο ΟΣΙΡΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΙΣ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὑπεσχέθημεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ εἰκόνες τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος. Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ Ὀσίρις καὶ ἡ Ἰσις

Ἡ Ἰσις.

Ὁ Ὀσίρις.

ἦσαν παρ' Αἰγυπτίους αἱ κύριαι θεότητες, αἵτινες διὰ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἐγένοντο αἰτία εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπελάμβανον μεγίστων τιμῶν. Ὁ Ὀσίρις καὶ ἡ Ἰσις ἔδωκαν νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐφεῦρον ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν ὠφέλιμον τέχνην. Ὁ Ὀσίρις θάλων νὰ μεταδώσῃ τὰ ἀγαθὰ εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, διενοήθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκστρατείας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ ὅπλα, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη, δὲν ἦσαν καταστρεπτικά, ἦσαν ὄργανα μουσικά. Καταλιπὼν τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγόν του Ἰσιν ἵνα κυβερνᾷ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνεχώρησεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

καὶ πανταχοῦ γενόμενος δεκτὸς μετὰ χαρᾶς. Διήλθε τὴν Αἰθιοπίαν, τὴν Ἀραβίαν, τὰς Ἰνδίας καὶ ἐπιστρέφων διήλθε διὰ τῆς Θράκης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, εὐεργετῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἐξημερῶν τοὺς ἀγρίους, διδάσκων τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελουργίαν, τὴν οἰκοδομὴν πόλεων καὶ χωρίων καὶ ἐγείρων στήλας καὶ ἄλλα μνημεῖα, ἐφ' ὧν ἐσημειοῦντο τὰ κατορθώματά του, καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον πλήρης δόξης.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιστρέψας εὗρε τὸν μοχθηρὸν καὶ κακοπαῖον ἀδελφόν του Τυφῶνα παρασκευάζοντα αὐτῷ ἐνέδρας καὶ παρωμένον νὰ τὸν ἐκθρονίσῃ. Ὁ Ὀσίρις, ἀγαθὸς ὢν, καὶ θάλων ν' ἀφοπλίσῃ τὸν ἀδελφόν του διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀνεξικακίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς παγίδας του. Ὁ Τυφὼν προσεκάλεσε τὸν ἀδελφόν του εἰς συμπόσιον, ἔνθα μετὰ τὸ δεῖπνον προέτεινεν εἰς τοὺς δαιτυμόνας νὰ μετρηθῶσιν ἐν κιβωτίῳ, ὅπερ εἶχε φέρει καὶ διήγειρε τὴν περιέργειαν τῶν δεσποτῶν διὰ τὴν λεπτότητα τῆς κατεργασίας καὶ ὑπισχεῖτο νὰ δώσῃ δῶρον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐξισούτο πρὸς αὐτό. Ἀφ' οὗ ἕκαστος τῶν δαιτητῶν εἰσῆλθε καὶ οὐδεὶς ἦτο ἴσος πρὸς αὐτό, εἰσῆλθε καὶ ὁ Ὀσίρις. Ἀμα εἰσελθόντος οἱ περὶ τὸν Τυφῶνα 72 ὀπαδοὶ ἠγέρθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, ἐκλείσαν τὸ κιβώτιον καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν Νεῖλον.

Ἡ Ἰσις μαθοῦσα τὸ συμβῆναι, ἐνδύεται μαῦρα καὶ ἀμέσως τρέχει ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα ἵνα εὕρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ὀσίριδος, καὶ μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις εὗρούσα αὐτὸ ἐναπέθηκεν ἐν τῇ νήσῳ Φίλῃ. Ὁ Ὀσίρις ἐν τῷ Ἄδῃ εὐρισκόμενος ὡς βασιλεὺς τῶν νεκρῶν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν Ὀρον τὸν υἱόν του, καὶ ἐξορκίζει αὐτὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον. Ὁ Ὀρος συνάγει τοὺς ὀπαδοὺς του, πολεμεῖ, κατανικᾷ τὸν Τυφῶνα καὶ ἐκδιώκει αὐτὸν μετὰ τῶν μαύρων ὀπαδῶν του εἰς τὴν ἔρημον. Μετὰ τὴν ἐκδιώξιν τοῦ Τυφῶνος ὁ Ὀρος καταλαμβάνει τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του καὶ βασιλεύει ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ὡς ὁ τελευταῖος τῶν θεῶν.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μῦθος, ἐν ᾧ παρίσταται ὑπὸ μορφήν συμβολικὴν ὁ φυσικὸς βίος τῶν Αἰγυπτίων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Νεῖλου. Κατὰ δὲ τὴν συμβολικὴν παράστασιν ὁ Τυφὼν καὶ οἱ 72 ὀπαδοὶ του εἶνε αἱ 72 ἡμέραι τοῦ τρομεροῦ καύσωνος, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς ξηρασίας. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἡ Ἰσις, στενάζουσα ἐπικαλεῖται τὸ εὐλογημένον ὕδωρ, ὃ δὲ Ὀσίρις, ἡ γόνιμος δύναμις, ἡ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ Νείλῳ φεύγει ἐφ' ὅσον δεσπόζει ὁ ἐχθρὸς ἀδελφός του ἢ κοιμᾶται. Ἀλλ' ὁ υἱός του Ὀρος, τὸ δροσερὸν φθινόπωρον, ἐκδιώκει μετὰ νεανικῆς ζωηρότητος τὸν Τυφῶνα, καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν τόπον τὴν γονιμότητά του. Ὁ θάνατος τοῦ Ὀσίριδος εἶνε ἀπλοῦς λήθαργος, διότι ζῇ καὶ ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τοῦ υἱοῦ του Ὀρου, τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐν τῷ ὑπογίῳ κόσμῳ, ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν νεκρῶν, ὅπου κρίνει τὰς χωρισθείσας τοῦ σώματος ψυχὰς καὶ ἐγείρει αὐτάς εἰς νέαν ζωὴν.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ.